

Vad är det som utmärker innovativ design? Vad är det som skiljer innovation och design ifrån andra aktiviteter?

Industridesignern Håkan Edeholts avhandling söker efter nya svar bortom den traditionella uppdelningen mellan teoretiska och praktiska ansatser. Det görs med hjälp av det som benämns en »designmässig teoretisering«. En ansats som med hjälp av designpraktikens egna metoder och tankesätt reser teoretiska frågor kring den innovativa designpraktiken.

Denna omvända strategi, där en praktisk designattityd utnyttjas på den teoretiska arenan och där teoretiska fallstudier används för att illustrera en innovativ designpraktik, ger nya och ibland oväntade infallsvinklar. Som ett exempel framstår den feministiska vetenskapsteorin som en ytterst »generativ kontext«. Sandra Hardings »design« av begreppet »stark objektivitet« blir i sig en fallstudie som demonstrerar grundläggande drag i en innovativ process. Och i jämförelse med att »reflektera« kring hur något är så framträder Donna Haraways begrepp »diffraktion« som en mer ändamålsenlig metafor för att fånga designerns attityd kring hur något borde vara.

Den kanske mest grundläggande tankefiguren hos designern - hur något »borde vara« - tas till sin yttersta konsekvens och kontrasteras ständigt med sin dikotomi, den inom forskning så helt dominerande tankefiguren - hur något »är«. Genomgående utnyttjas just *skillnader* mer än *essenser*. Exempelvis så kontrasteras innovation mot optimering och design får sin betydelse i förhållande till evolution.

Utifrån en enskild designers ståndpunkt föreslås hur en teoretisk designdiskurs skulle kunna designas. Det görs med en förhoppning att det i kontrast till andra förslag ska skapa nya, praktiska och generativa insikter kring svårfångade begrepp som »innovation« och »design«.